

KRAJSKÝ SÚD V BRATISLAVE
Záhradnícka 10
813 66 Bratislava

ELEKTRONICKY

Žalobca: **Cyklokoalícia, občianske združenie**, so sídlom Partizánska 2, 81103, Bratislava, Slovenská republika, IČO: 31 800 394, zapísaná v registri občianskych združení vedeným Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky pod č. VVS/1-900/90-15670 (ďalej ako „Žalobca“)

zastúpená advokátskou kanceláriou TaylorWessing e/n/w/c advokáti s. r. o., so sídlom Panenská 6, 811 03 Bratislava, IČO: 35 905 832, zapísanou v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, oddiel Sro, vložka č.: 33669/B
tel.: 02/5263 2804, e-mail: bratislava@taylorwessing.com

Žalovaný: **Okresný úrad Bratislava, odbor výstavby a bytovej politiky**, so sídlom Tomášiková 46, 832 05, Bratislava
(ďalej ako „Žalovaný“)

Správna žaloba o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy podľa ustanovenia § 6 ods. a) zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej ako „SSP“)

V zmysle ustanovenia § 4 ods. 2, písm. c) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v platnom znení sú ekologické organizácie oslobodené od súdnych poplatkov.

Prílohy:

- a) výpis Žalobcu z registra občianskych združení
- b) plnomocenstvo udelené Žalobcom (1x originál)
- ostatné podľa textu

(listinné dôkazy predkladáme súdu vo fotokópiách, pokiaľ nie je uvedené inak)

1. ÚČASTNÍCI KONANIA

Žalobca je občianskym združením podporujúcim rozvoj mestskej cyklistiky v Bratislave a rozvoj cyklistickej dopravy na Slovensku.

V rámci činností monitoruje a pripomienkuje stav verejných priestorov tak, aby boli bezbariérové a vyhovujúce pre peších. Cieľmi Žalobcu, v zmysle jeho stanov, je posilňovanie povedomia o cyklistickej, pešej a inej nemotorovej doprave, obhajoba záujmov mestských cyklistov a peších, propagácia bicykla ako alternatívneho dopravného prostriedku, spolupodieľanie sa na výskumoch ohľadne mestskej cyklistiky, navrhovanie riešení pre cyklistickú a pešiu infraštruktúru a pre bezbariérové verejné priestory, vytváranie jednotnej platformy pre fyzické i právnické osoby pôsobiace v oblasti mestskej cyklistiky v Bratislave, ako aj vzdelávanie verejnosti ohľadne výhod používania bicykla a ochrana životného prostredia. Všetky uvedené ciele Žalobcu smerujú k ochrane a podpore udržateľného životného prostredia, a to najmä v mestách.

Dôkazy:

c) Stanovy Žalobcu

Žalovaný je orgánom štátnej správy na úsekoch štátnej stavebnej správy, územného plánovania, a úseku bytovej politiky v zmysle Smernice Ministerstva vnútra Slovenskej republiky z 1. októbra 2013, ktorou sa upravujú podrobnosti o vnútornej organizácii okresného úradu,¹ pričom v rámci plnenia svojich úloh, okrem iného, je príslušný konať ako odvolací orgán v rámci územného konania podľa zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku v znení neskorších právnych predpisov (ďalej ako „Stavebný zákon“). Žalovaný taktiež prostredníctvom zverejňovaných informácií umožňuje účasť verejnosti a dotknutej verejnosti na posudzovaní predmetných činností podľa zákona č. 24/2006 Z.z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších právnych predpisov (ďalej ako „Zákon o posudzovaní vplyvov“).

2. SKUTKOVÝ STAV

Mestskej časti Bratislava-Staré mesto ako príslušnému stavebnému úradu („ďalej ako „Stavebný úrad““) bol dňa 4. februára 2019 doručený návrh na vydanie územného rozhodnutia o umiestnení stavby „Príprava územia a Úprava komunikácie Nábrežie arm. gen. L. Svobodu“ (ďalej ako „Stavba“), v uvedenej objektovej skladbe, ktorého navrhovateľom je spoločnosť WOAL s. r. o., so sídlom Hodžovo nám. 2, 811 06 Bratislava, Slovenská republika, IČO: 35 910 755, zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, oddiel Sro, vložka č.: 34103/B. Súčasťou predmetného návrhu bola projektová dokumentácia, ako aj ďalšie podklady. Stavebný úrad na základe podaného návrhu na vydanie územného rozhodnutia listom č. 5857/16626/2019/STA/Bah zo dňa 12. apríla 2019 oznámil verejnou vyhláškou začatie územného konania na predmetnú stavbu, podľa ustanovenia § 36 ods. 2 Stavebného zákona upustil od ústneho pojednávania spojeného

¹ Vestník Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 142/2013 - Čiastka 75

so zisťovaním, a určeným účastníkom konania ustanovil 10 pracovných dní na uplatnenie námietok a pripomienok k oznámenému začatiu konania.

Následne Stavebný úrad vydal **rozhodnutie č. 5857/36340/2019/STA/Škr** zo dňa 30. júla 2019 (ďalej ako „Územné rozhodnutie“).

Dňa 28. augusta 2019 bolo Stavebnému úradu doručené podanie Žalobcu označené ako „Odvolanie voči rozhodnutiu 5857/36340/219/STA/Škr“² (ďalej ako „Odvolanie“), v zmysle ktorého mal Žalobca za to, že príprava Stavby, ktorá je predmetom Územného rozhodnutia, je súčasťou širšieho konceptu stavieb, ktoré boli v danom čase predmetom posudzovania vplyvov na životné prostredie, ktoré nebolo ukončené. Žalobca mal za to, že Stavebný úrad sa dopustil procesného pochybenia, keď opomenul (resp. vynechal) Žalobcu z okruhu účastníkov predmetného konania, nakoľko Žalobca mal byť účastníkom konania podľa § 34 ods. 1 Stavebného zákona (Žalobcovi ako dotknutej verejnosti toto postavenie vyplýva zo Zákona o posudzovaní vplyvov).

Žalobca mal tiež za to, že predmetné Územné rozhodnutie sa týka prípravy územia na ďalšie stavby „Polyfunkčný blok CPR-A“, ako aj zámeru „Polyfunkčný komplex CPR, blok CPR-B a Polyfunkčný blok CPR-C“ (ďalej ako „Polyfunkčné bloky CPR“), ktoré na seba nadväzujú, a ku ktorým sa vzťahuje aj umiestnená Stavba a navyše, navrhovateľom všetkých uvedených stavieb je rovnaká spoločnosť. Uvedené zámery Polyfunkčných blokov CPR boli v čase podaného Odvolania predmetom posudzovania vplyvov na životné prostredie, ktoré nebolo v danom čase ukončené.

Žalobca sa do predmetného konania o posudzovaní vplyvov podľa Zákona o posudzovaní vplyvov zapojil zaslaním odôvodneného písomného stanoviska, čím vyjadril záujem o to, aby bol účastníkom aj všetkých nasledujúcich a súvisiacich konaní. Žalobca mal preto za to, že vydané Územné rozhodnutie je v rozpore aj s § 39 ods. 2 Stavebného zákona. Rovnako Žalobca poukázal na skutočnosť, že oznámenie o predmetnej umiestnenej stavbe, ako aj ďalšie dokumenty vrátane Územného rozhodnutia mali byť Žalobcovi riadne doručené.

Vzhľadom na uvedené Žalobca žiadal o zrušenie predmetného Územného rozhodnutia, a do doby ďalšieho rozhodnutia v tejto alebo obdobnej veci žiadal počkať na ukončenie v tom čase prebiehajúcich konaní o posudzovaní vplyvov a taktiež o riadne doručenie oznámenia a ďalších dokumentov všetkým účastníkom konania.

Dňa 5. septembra 2019 a 6. septembra 2019 mali byť Stavebnému úradu doručené samostatné, avšak obsahovo takmer totožné podania pána Michala Drotována a pána Mgr. Petra Hercega, s adresou Šandorová 8, 821 03 Bratislava, označené ako „Odvolanie voči rozhodnutiu o umiestnení stavby 5857/36340/2019/STA/Škr. – „Príprava územia a Úprava komunikácie Nábrežia arm. gen. L. Svobodu““. Nad rámec argumentácie vo vyššie uvedenom Odvolaní Žalobcu, obaja namietali, že ďalšia povoloňovacia činnosť Stavebného úradu nie je možná bez právoplatného záverečného stanoviska podľa Zákona

² Dňa 2.9.2019 bolo doručené Stavebnému úradu obsahovo totožné podanie Ing. Mateja Vagača, Občianska iniciatíva Bratislava otvorene, so sídlom Dobrovičova 10, 811 09 Bratislava označené ako Odvolanie voči rozhodnutiu 5857/36340/2019/STA/Škr“

o posudzovaní vplyvov a žiadali uvedené rozhodnutie Stavebného úradu zrušiť a konanie nezačať, resp. prerušiť až do doplnenia právoplatného rozhodnutia – záverečného stanoviska podľa ustanovenia § 37 Zákona o posudzovaní vplyvov a odstrániť aj ostatné nezrovnalosti.

Stavebný úrad, na základe vyššie uvedených odvolaní, listom č. 2894/3886/2020/STA/Ulr zo dňa 16. januára 2020 upovedomil ostatných účastníkov konania o vyššie uvedených podaniach v zmysle ustanovenia § 56 Zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej ako „Správny poriadok“) a stanovil lehotu 7 dní na vyjadrenie. Dňa 5. februára 2020 bolo Stavebnému úradu v stanovenej lehote doručené podanie navrhovateľa – spoločnosti WOAL s. r. o., v ktorom navrhovateľ mal za to, že predmetná stavba nepodlieha posudzovaniu podľa Zákona o posudzovaní vplyvov, na základe čoho sa domnieval, že Odvolanie Žalobcu a ostatných účastníkov nebolo podané aktívne legitimovanou osobou.

Žalovaný **rozhodnutím** zo dňa 19. marca 2020 č. **OU-BA-OVBP2-2020/62972/KVJ** označenom ako Oznámenie o vybavení neprípustných odvolaní (ďalej ako „Rozhodnutie Žalovaného“), oznámil Žalobcovi, že po preskúmaní predloženého spisového materiálu vyhodnotil Odvolanie Žalobcu, ako aj ostatných odvolateľov ako **neprípustné**. Žalovaný mal za to, že Žalobca nemal v územnom konaní postavenie účastníka konania, a preto predmetné odvolanie nebolo možné vyhodnotiť ako odvolanie v zmysle ustanovenia § 53 Správneho poriadku, nakoľko – podľa Žalovaného – odvolanie môže podať len účastník konania. Žalovaný taktiež uviedol, že dané Odvolanie nemožno vyhodnotiť ani ako odvolania podané účastníkmi konania v zmysle ustanovenia § 140c ods. 8 Stavebného zákona, nakoľko na predmetnú stavbu sa neuskutočnilo posudzovanie podľa Zákona o posudzovaní vplyvov.

S ohľadom na načrtnuté skutkové okolnosti, Žalobca podáva túto žalobu proti Rozhodnutiu Žalovaného v spojení s Územným rozhodnutím.

Dôkaz:

- d) Návrh na vydanie územného rozhodnutia o umiestnení stavby „Príprava územia a Úprava komunikácie Nábřežie arm. gen. L. Svobodu“ zo dňa 4. februára 2019
- e) Rozhodnutie Stavebného úradu č. 5857/16626/2019/STA/Bah zo dňa 12. apríla 2019
- f) Rozhodnutie Stavebného úradu č. 5857/36340/2019/STA/Škr zo dňa 30. júla 2019
- g) Podanie Žalobcu označené ako „Odvolanie voči rozhodnutiu 5857/36340/219/STA/Škr zo dňa 28. augusta 2019
- h) Rozhodnutie Žalovaného č. OU-BA-OVBP2-2020/62972/KVJ zo dňa 19. marca 2020

3. PRÍPUSTNOSŤ ŽALOBY

Podľa ustanovenia § 10 SSP sú na konanie a rozhodovanie v správnom súdnictve príslušné krajské sudy, pokiaľ SSP neustanovuje inak. Vecne a miestne príslušným je preto v tomto prípade Krajský súd v Bratislave.

Podľa ustanovenia § 2 SSP sa: „Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.“

Podľa ustanovenia § 178 ods.1 SSP, žalobnú legitimáciu má: „fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník administratívneho konania bola rozhodnutím orgánu verejnej správy alebo opatrením orgánu verejnej správy ukrátená na svojich právach alebo právom chránených záujmoch“.

Podľa ustanovenia § 178 ods. 3 SSP platí: „zainteresovaná verejnosť je oprávnená podať správnu žalobu proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy, ak tvrdí, že tým bol porušený verejný záujem v oblasti životného prostredia.“

SSP pod „zainteresovanou verejnosťou“ rozumie zainteresovaných aj dotknutú verejnosť. Žalobca je v postavení „dotknutej verejnosti“ podľa ustanovenia § 3 písm. s) Zákona o posudzovaní vplyvov v konaniach týkajúcich sa zámerov Polyfunkčných blokov CPR, ktoré sa bezprostredne dotýkajú Stavby a územia, na ktorom má byť Stavba zhotovená. Vzhľadom na to má mať Žalobca podľa ustanovenia § 24 ods. 2 Zákona o posudzovaní vplyvov nepochybne postavenie účastníka aj v administratívnom konaní, ktoré predchádzalo vydaniu Územného rozhodnutia a ktoré sa týkalo životného prostredia.

Z vyššie uvedeného opisu skutkového stavu teda vyplýva, že Žalobca v postavení zainteresovanej (dotknutej) verejnosti podal proti Územnému rozhodnutiu Stavebného úradu Odvolanie, ktoré následne Žalovaný posúdil ako neprípustné podanie, nakoľko mal za to, že Žalobca nie je účastníkom konania. Žalobca teda vyčerpal všetky riadne opravné prostriedky proti Územnému rozhodnutiu, ktorých vyčerpanie umožňujú príslušné predpisy.

Žalobca je preto presvedčený, že podľa ustanovenia § 34 ods. 1 Stavebného zákona v spojení s § 24 a nasl. Zákona o posudzovaní vplyvov **mal mať v konaní pred Stavebným úradom a Žalovaným postavenie účastníka ako dotknutá (zainteresovaná) verejnosť**. Podľa ustanovenia § 42 ods. 1 písm. a)³ v spojení s ustanovením § 178 ods. 3 SSP je Žalobca oprávnený podať túto žalobu, nakoľko bol Rozhodnutím Žalovaného a Územným rozhodnutím porušený najmä verejný záujem v oblasti životného prostredia, a to z dôvodov uvedených v 4. časti žaloby (žalobné body).

Nad rámec uvedeného dopĺňame, že **Žalobcovi patrí postavenie účastníka predmetného administratívneho konania aj podľa ustanovenia § 14 ods. 1 Správneho poriadku** v spojení s ustanovením § 140 Stavebného zákona, nakoľko Žalobca v konaní aktívne tvrdil a tvrdí, že rozhodnutím Žalovaného a Stavebného úradu bol dotknutý na svojich právach a právom chránených záujmoch.

³ Podľa ustanovenia § 42 ods. 1 SSP, pokiaľ má zainteresovaná verejnosť právo podľa osobitného predpisu na účasť v administratívnom konaní vo veciach životného prostredia, je oprávnená (okrem iného) na podanie správnej žaloby podľa ust. § 6 ods. 2 písm. a) SSP.

V zmysle ustanovenia § 178 ods.1 SSP teda Žalobcovi prináleží v predmetnej veci aktívna žalobná legitimácia, nakoľko spĺňa kumulatívne podmienky aktívnej žalobnej legitimácie vo vzťahu k predmetnému konaniu:

- i. Žalobca má postavenie účastníka konania v administratívnom konaní, v ktorom bolo vydané žalované rozhodnutie a
- ii. v dôsledku nezákonných rozhodnutí Žalovaného a Stavebného úradu bol Žalobca ukrátený na subjektívnych právach.

Z uvedených dôvodov je Žalobca aktívne legitimovaným subjektom na podanie správnej žaloby podľa ustanovenia § 6 ods. 2 písm. a) SSP v súlade s ustanovením § 42 ods. 1 písm. a) SSP.

Žalovaný je orgánom verejnej správy, ktorý rozhodol v poslednom stupni [§180 ods. 2 SSP].

Podľa § 181 ods. 3 je lehota na podanie žaloby **dva mesiace** od právoplatnosti rozhodnutia alebo vydania opatrenia orgánu verejnej správy.

Žalobcovi bolo Rozhodnutie Žalovaného doručené dňa **6. apríla 2020**. Nakoľko toto Rozhodnutie nepripúšťa podanie odvolania (rozkladu), Rozhodnutie nadobudlo **právoplatnosť** najskôr uvedeným dňom oznámenia rozhodnutia Žalobcovi.⁴

4. ŽALOBNÉ BODY

Žaloba Žalobcu smeruje proti napadnutému Rozhodnutiu Žalovaného a proti Územnému rozhodnutiu. Žalobca má za to, že napadnuté rozhodnutia, ako aj postup orgánov, ktoré mu predchádzali, sú nezákonné. Žalovaný a ani Stavebný úrad so Žalobcom nekonali z dôvodu, že ho nepovažovali za účastníka konania, v zmysle vymedzenia účastníkov územného konania v predmetnom Územnom rozhodnutí.

Podľa názoru Žalobcu rozhodnutie Žalovaného, ako aj Stavebného úradu:

- i. vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci [§ 191 ods. 1 písm. c) SSP]
- ii. zistenie skutkového stavu, uvedené v oboch rozhodnutiach, bolo nedostatočné na riadne posúdenie veci [§ 191 ods. 1 písm. e) SSP] a
- iii. ich vydaniu predchádzalo podstatné porušenie ustanovení Stavebného zákona a Správneho poriadku, ktorá malo za následok nezákonnosť oboch rozhodnutí [§ 191 ods. 1 písm. c) SSP].

⁴ Podľa § 52 ods. 1 Správneho poriadku platí: „Rozhodnutie, proti ktorému sa nemožno odvolať (podať rozklad), je právoplatné.“

4.1. Žalobca mal postavenie účastníka konania v konaní o umiestnení Stavby

Žalobca má v prvom rade za to, že Žalovaný vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia postavenia Žalobcu v predmetnom konaní, v dôsledku čoho dospel k nesprávne právnemu záveru o tom, že Žalobca nie je účastníkom konania.

V zmysle ustanovenia § 34 ods.1 Stavebného Zákona: „*účastníkom územného konania je navrhovateľ, obec, ak nie je stavebným úradom príslušným na územné konanie a ten, komu toto postavenie vyplýva z osobitného predpisu*“. Napriek tomu, že poznámka pod čiarou k ustanoveniu § 34 ods.1 Stavebného zákona odkazuje na ustanovenia § 24 až § 27 Zákona o posudzovaní vplyvov, nie je možné jej prisudzovať normatívny charakter a aplikovať predmetné ustanovenie výlučne v rozsahu uvedeného predpisu.⁵ Práve naopak, uvedené ustanovenie je potrebné posudzovať v súvislosti s ustanovením § 140 Stavebného zákona, ktoré stanovuje, že: „*ak nie je výslovne ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie podľa Stavebného zákona všeobecné predpisy o správnom konaní*“. Žalobca má za to, že v zmysle ustanovenia § 140 Stavebného zákona sa na predmetné konanie vzťahujú akékoľvek iné právne predpisy, ktoré upravujú účastníctvo fyzických a právnických osôb v správnom konaní, ktorým bezpochybné je aj Správny poriadok.

V zmysle ustanovenia § 14 ods.1 Správneho poriadku: „*účastníkom konania je ten, o koho právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach sa má konať alebo koho práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti môžu byť rozhodnutím priamo dotknuté; účastníkom konania je aj ten, kto tvrdí, že môže byť rozhodnutím vo svojich právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach priamo dotknutý, a to až do času, kým sa preukáže opak*“. V zmysle predmetného ustanovenia, Správny poriadok poskytuje zásadne širšie vymedzenie účastníctva konania v porovnaní so záverom Žalovaného.

Žalobca má za to, že v zmysle Odvolania voči Územnému rozhodnutiu, **splnil procesné predpoklady podľa ustanovenia § 14 ods.1 Správneho poriadku na to, aby nadobudol postavenie účastníka konania**. V predmetnom Odvolaní Žalobca tvrdil, že postavenie účastníka konania mu vyplývalo zo skutočnosti, že z pozície občianskeho združenia, ktoré háji záujmy verejnosti v oblasti cyklistickej dopravy a ochrany životného prostredia, zaslal odôvodnené písomné stanovisko podľa Zákona o posudzovaní vplyvov k obom bezprostredne nadväzujúcim stavebným zámerom Polyfunkčných blokov CPR. Z dikcie ustanovenia § 14 Správneho poriadku vyplýva tzv. „temporálna prezumpcia účastníctva“, čo prakticky znamená, že Žalobca nadobudol v zmysle predmetného ustanovenia postavenie účastníka konania už na základe samotného tvrdenia, že môže byť rozhodnutím vo svojich právach, právom chránených záujmov alebo povinnostiach priamo dotknutý, a to až do času, kým sa preukáže opak. Uvedené znamená, že Správny poriadok priznáva postavenie účastníka každému, kto spĺňa procesné predpoklady, bez ohľadu na to, či spĺňa v skutočnosti aj materiálne predpoklady, až do momentu kým sa preukáže opak.

⁵ Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 24. februára 2010, sp. zn. 9 Sžso 8/2009.

V tejto súvislosti Žalobca poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 22. novembra 2019, sp zn. **5S/113/2016**, v ktorom správny súd dospel k záveru, že pri zisťovaní okruhu účastníkov správneho konania nemožno reštriktívne vychádzať z vymedzenia okruhu osôb (ako účastníkov konania) ustanovených v osobitnom zákone,⁶ ale je potrebné prihliadať aj na osoby, ktorých práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti môžu byť dotknuté. Okruh účastníkov vymedzený v osobitnom zákone predstavuje subjekty, u ktorých zákonodarca predpokladá reálnu možnosť zásahu do práv a povinností, a považuje za potrebné menovite ich do správneho konania zahrnúť. Žalobca má však za to, že uvedené vymedzenie poskytuje výlučne parciálne chápanie účastníctva v kontexte predmetných predpisov a nie je možné ignorovať aj iné subjekty, ktoré nadobúdajú postavenie účastníkov konania prostredníctvom aplikácie ustanovenia § 14 Správneho poriadku v spojitosti s ustanovením § 140 Stavebného zákona.

Žalovaný (a ani Stavebný úrad) sa však s vyššie uvedenými ustanoveniami Stavebného zákona a Správneho poriadku žiadnym spôsobom nevysporiadal, v dôsledku čoho so Žalobcom nekonal ako s účastníkom administratívneho konania, a dopustil sa tak protiprávneho konania a porušenia príslušných právnych predpisov.

4.1.1. Vymedzenie účastníkov konania Žalovaným vychádza z interpretácie, ktorá je v rozpore s právom Európskej únie

Žalobca má za to, že pri interpretácii predmetných ustanovení a rozsahu účastníkov správneho konania je nevyhnutné zohľadňovať ustanovenia Aarhuského dohovoru,⁷ ktorý je súčasťou práva Európskej únie a preto správny orgán **nemôže** vylúčiť prednosť predmetného medzinárodného dohovoru.⁸ V zmysle uvedeného, Žalovaný je povinný zabezpečiť aby interpretácia a aplikácia ustanovenia § 34 ods.1 Stavebného zákona a ustanovenia § 14 ods.1 Správneho poriadku zabezpečovali plnú účinnosť a rešpektovanie práv vyplývajúcich z Aarhuského dohovoru.

Podľa čl. 9 ods. 3 Aarhuského dohovoru: „[...] každá strana zabezpečí, ak sú splnené podmienky uvedené v jej vnútroštátnom práve, ak sú nejaké, aby členovia verejnosti mali prístup k správne alebo súdne konaniu umožňujúcemu napadnutie úkonov a opomenutí súkromných osôb a orgánov verejnej moci, ktoré sú v rozpore s jej vnútroštátnym právom v oblasti životného prostredia.“ Na základe reštriktívneho vymedzenia účastníkov konania Žalovaným v Rozhodnutí možno konštatovať, že za účastníka územného konania nebol považovaný žiaden subjekt, ktorý by reprezentoval členov verejnosti, resp. organizácie činné v danej oblasti. **Takýto výklad Žalovaného je v priamom rozpore s uvedenou normou práva EÚ.**

Práve naopak, hoci Žalobca pôsobí ako občianske združenie, ktoré háji záujmy verejnosti v oblasti cyklistickej dopravy a ochrany životného prostredia, a taktiež prejavil záujem byť

⁶ Ustanovenie § 34 ods. 1 Stavebného zákona, ustanovenia § 24 až § 27 Zákona o posudzovaní vplyvov

⁷ Aarhuský dohovor bol publikovaný v Zbierke zákonov SR pod č. 43/2006, pričom Národná rada Slovenskej republiky ho v doložke prednosti označila za medzinárodnú zmluvu, ktorá má v zmysle čl. 7 ods. 5 Ústavy SR prednosť pred zákonmi.

⁸ Súdna prax uznáva prednosť Aarhuského dohovoru, napríklad v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 9. júna 2015 č. 3 Sži 22/2014.

účastníkom konania aj v následných konaniach súvisiacich so Stavbou a následne aj podal Odvolanie voči Územnému rozhodnutiu, Žalovaný ho za účastníka konania nepovažoval. Žalobca má za to, že na podporu v Rozhodnutí prezentovaného záveru Žalovaného neexistuje právny základ.

Pri riešení otázky vymedzenia účastníkov správneho konania rovnako poukazujeme na rozsudok Krajského súdu v Bratislave, sp zn. **5S/113/2016**, ktorý v tejto súvislosti zohľadnil Odporúčanie Výboru ministrov Rady Európy (2004) 20 o súdnom prieskume správnych úkonov, ako aj Odporúčanie Výboru ministrov Rady Európy (87) 16 o administratívnych konaniach:

- i. Podľa čl. 2 písm. a) Odporúčania Výboru ministrov Rady Európy (2004) 20 platí nasledovné: *„súdny prieskum by mal byť dostupný prinajmenej fyzickým a právnickým osobám vzhľadom na správne akty, ktoré priamo ovplyvňujú ich práva a povinnosti. Členské štáty by mali byť podporované v snahe vyzistiť, či prístup k súdnemu prieskumu by nemal byť dostupný aj združeniam či iným osobám a organizáciám oprávneným chrániť kolektívne záujmy a záujmy jednotlivých komunít.“*
- ii. Odporúčanie Výboru ministrov Rady Európy (87) 16 vyzdvihuje narastajúci počet oblastí správneho práva (najmä vo sfére výstavby veľkých technologických celkov alebo priemyselných zariadení), kde správne orgány čoraz viac čelia výzve na ochranu kolektívnych záujmov pri ochrane krajiny, prírody a logicky sú preto orgány štátnej moci častejšie prizývané na vydávanie kolektívnych rozhodnutí.

Krajský súd v Bratislave v uvedenom rozsudku zastával názor, že predmetné ustanovenia kladú jasný dôraz na úlohu združení (asociácií) zastupujúcich osoby pri ich práve na ochranu záujmov chránených právom vrátane súdneho prieskumu takýchto kolektívnych rozhodnutí správneho orgánu.

Žalobca má za to, že v zmysle interpretácie súladnej s predpismi Európskej únie, resp. medzinárodným dohovorom a Odporúčaniami Výboru Ministrov Rady Európy, je zrejmé, že Žalobca mal postavenie účastníka v predmetnom správnom konaní o umiestnení stavby. Žalobca je preto presvedčený, že Žalovaný jeho účastníctvo nesprávne právne posúdil, čím *per se* došlo k vydaniu nezákonného Rozhodnutia Žalovaného.

4.1.2. Absencia procesného rozhodnutia o účastníctve

Žalobca je tiež presvedčený, že Žalovaný postupoval nezákonne, keď so Žalobcom nekonal ako s účastníkom konania a o tom, že Žalobca nie je účastníkom konania ani **nevydal procesné rozhodnutie o účastníctve**, v rámci ktorého by riadne zdôvodnil, z akých dôvodov nemá byť Žalobca považovaný za účastníka konania podľa § 14 Správneho poriadku.

V tejto súvislosti Žalobca opätovne poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. **5S 113/2016**, v ktorom správny súd uviedol, že: *„na konanie podľa Stavebného zákona sa vzťahuje Správny poriadok (§ 140) v tom smere, že pokiaľ stavebný úrad dospel k*

záveru, že Žalobca nie je účastníkom konania, mal vydat' rozhodnutie o účastníctve Žalobcu v konaní a keď v územnom konaní nerozhodol o tom, že nepriznáva Žalobcovi postavenie účastníka konania spôsobil svojim konaním procesnú chybu.“

V nadväznosti na to správny súd dodal, že: „rozhodnutie Žalovaného vychádzalo z nesprávneho posúdenia veci“, pretože Žalovaný: „pri svojom rozhodnutí opomenul § 14 ods. 2 Správneho poriadku a Žalobcu nepovažoval za účastníka konania a uviedol, že jeho podanie nemá právne účinky odvolania a ako odvolanie je neprípustné.“

Z citovanej časti odôvodnenia rozsudku Krajského súdu v Bratislave je zrejmé, že **absencia procesného rozhodnutia o účastníctve, v rámci ktorého by sa Žalovaný bol býval vysporiadal s dôvodmi, na základe ktorých, podľa jeho názoru, Žalobcovi nepatrí postavenie účastníka, je vadou konania, ktorá zakladá podľa § 191 ods. 1 písm. c) a g) SSP dostatočné dôvody na zrušenie oboch predmetných rozhodnutí.**

Dôkaz:

i) Rozsudok Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 5S 113/2016

Pre úplnosť poukazujeme aj na rozhodnutie Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 11S/164/2017, v rámci ktorého súd konštatoval, že správny orgán je v každom štádiu správneho konania povinný dbať o to, aby bol okruh účastníkov konania správne určený. Súd konkrétne poukázal na povinnosť správnych orgánov: „*vyplývajúcu z ustanovenia § 32 ods. 1 Správneho poriadku, teda presne a úplne zistiť skutočný stav veci. Úplnosť zistenia podkladov znamená, že boli vykonané všetky prešetrenia a dôkazy, ktoré majú pre danú vec rozhodujúci význam. Presnosť zistenia znamená, že skutkové zistenia vyvedené z vykonaného prešetrenia zodpovedajú skutočnému stavu v čase rozhodovania správneho orgánu. Požiadavka zákona, čo najúplnejšie a najpresnejšie zistiť skutočný stav veci, je procesným vyjadrením zásady materiálnej pravdy (§ 3 ods. 5). S uplatňovaním zásady materiálnej pravdy súvisí aj zodpovednosť za zisťovanie podkladov, ktorú nesie správny orgán. V súvislosti s povinnosťou správnych orgánov zistiť presne a úplne skutočný stav veci správny súd poukazuje i na povinnosť presne a úplne vymedziť okruh účastníkov stavebného konania, pričom túto otázku vždy posudzuje stavebný úrad podľa okolností konkrétneho prípadu.“*

Aj vo svetle uvedeného názoru Krajského súdu v Nitre je zrejmé, že Žalovaný, ako ani Stavebný úrad **nezistili presne a úplne skutkový stav veci**, keď nesprávne vymedzili okruh účastníkov územného konania.

4.2. Zásah do práva Žalobcu na inú právnu ochranu a práva na priaznivé životné prostredie v zmysle čl. 44 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky

V dôsledku vyššie uvedených skutočností má Žalobca za to, že v konaní, ktorého výsledkom bolo žalobou napadnuté Územné rozhodnutie, mu bolo zasiahnuté do ústavného práva na inú právnu ochranu, a to podľa čl. Čl. 46 ods.1 Ústavy SR: „Každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a

neustrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.“

Ústavný súd Slovenskej republiky v minulosti uviedol, že čl. 46 ods.1 Ústavy SR je primárnou ústavnou bázou pre zákonom upravené konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky príslušných na poskytovanie právnej ochrany, a tým aj „bránou“ do ústavnej úpravy jednotlivých aspektov práva na súdnu a inú právnu ochranu zakotvených v siedmom oddiele druhej hlavy Ústavy (čl. 46 až 50 Ústavy SR).⁹ Predmetné ústavou garantované právo je taktiež vyjadrené aj medzi základnými pravidlami správneho konania v zmysle ustanovenia § 3 Správneho poriadku. Považujeme za nepochybné, že právo na súdnu a inú ochranu sa vzťahuje aj na stavebné konania ako osobitné administratívne konanie, na ktoré sa aplikuje subsidiárna pôsobnosť Správneho poriadku.

V dôsledku nesprávneho posúdenia otázky postavenia Žalobcu ako účastníka konania Žalovaný odňal Žalobcovi možnosť uplatniť všetky prostriedky obrany, ktoré mu zákon umožňuje na to, aby presadil a chránil svoje práva vyplývajúce z postavenie účastníka konania a práva zainteresovanej verejnosti. Špecifikom dopadu predmetného rozhodnutia Žalovaného je aj skutočnosť, že Žalovaný odňal možnosť uplatniť všetky prostriedky obrany Žalobcovi, ktorý pôsobí ako občianske združenie, ochraňujúce kolektívne záujmy verejnosti v oblasti cyklistickej dopravy a ochrany životného prostredia.

Žalobca má za to, že existuje priama súvislosť medzi budovaním cyklistickej infraštruktúry v mestách a zlepšovania kvality životného prostredia. V zmysle argumentácie pod čl. 4.1. žaloby je zrejmé, že zákonodarca mal v úmysle, aby širšia koncepcia vymedzenia účastníkov konania podľa ustanovenia § 14 Správneho poriadku poskytla procesné práva širokému okruhu subjektov v záujme spoločenskej participácie v správnych konaniach, ktorá by vytvárala predpoklad vyrovnanej ochrany práv nie len jednotlivcov ale aj zainteresovanej verejnosti.

V zmysle nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 13. januára 2011 sp. zn. II. ÚS 197/2010-52: *„základným kritériom pre posúdenie účastníctva je predovšetkým dopad účinkov postupu orgánu štátnej moci (súdu alebo orgánu verejnej správy) alebo jeho rozhodnutia na základné práva, ktoré má táto osoba zaručené v Ústave SR alebo prostredníctvom medzinárodných zmlúv.“* V zmysle uvedeného má Žalobca za to, že mu prináleží postavenie účastníka konania v predmetnom konaní aj podľa aplikácie kritéria dopadu, interpretovaného Ústavným súdom Slovenskej republiky..

Vyššie uvedeným postupom Žalovaný odňal možnosť Žalobcu konať v predmetnom konaní, čím taktiež zasiahol do práva Žalobcu a verejnosti na ochranu životného prostredia v zmysle čl. 44 ods.1 Ústavy SR.¹⁰

Ako to Žalobca uviedol vo svojom odvolaní proti Územnému rozhodnutiu, predmetná Stavba bezprostredne súvisí so zámerom Polyfunkčných blokov CPR. Oba zábery

⁹ Nález Ústavného súdu SR, sp. zn. II. ÚS/91/08 zo dňa 9. septembra 2008.

¹⁰ Podľa čl. 44 ods.1 Ústavy SR platí nasledovné: *„každý má právo na priaznivé životné prostredie“.*

Polyfunkčných blokov CPR boli v čase rozhodovania Žalovaného vo fáze posudzovania vplyvov na životné prostredie, do ktorého sa aktívne zapojil a zapája aj Žalobca ako účastník konania.

Vzhľadom na priamu a bezprostrednú spojitosť Stavby s Polyfunkčnými blokmi CPR mal Stavebný úrad, resp. Žalovaný podľa ustanovenia § 39 ods. 2 zohľadniť **aj výsledky posudzovania vplyvov na životné prostredie**. V tejto súvislosti upozorňujeme, že podľa dikcie dotknutého ustanovenia postačuje, aby sa „územné rozhodnutie týkalo územia, vo vzťahu ku ktorému sa uskutočnilo posudzovanie vplyvov“ podľa príslušného zákona. Je teda zrejmé, že v predmetnej veci **sa Územné rozhodnutie týkalo územia, vo vzťahu ku ktorému sa uskutočňovalo posudzovanie vplyvov na životné prostredie**, ktoré malo byť preto vzaté do úvahy pri rozhodovaní Stavebného úradu.

Skutočnosť, že Stavba bezprostredne súvisí so zámerom Polyfunkčných blokov CPR vyplýva taktiež zo samotného Územného rozhodnutia. Podmienky na umiestnenie Stavby predložené Hlavným mestom Slovenskej republiky Bratislava v bode 1.15 uvádzajú nasledovné: „*K navrhovanému riešeniu cyklotrasy v komunikácii uvádzame: Cyklotrasu v rámci komplexu CPR žiadame riešiť podľa odsúhlaseného variantu zámeru: „Polyfunkčný komplex CPR, blok CPR-B a polyfunkčný blok CPR-C”, odporúčaného v rámci záverečného stanoviska Ministerstva životného prostredia (doposiaľ neevidujeme jeho vydanie) za dodržania podmienok stanovených príslušnými STN.*“

Z tejto pripomienky podľa nás vyplýva, že Stavba bude priamo ovplyvnená záverečným stanoviskom vydaným v rámci posudzovania vplyvov. Žalobcovi preto nie je zrejmé, ako mohol Stavebný úrad vyhodnotiť uvedenú pripomienku Hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislava, keď v čase vydania Územného rozhodnutia nemal odporúčanie v rámci záverečného stanoviska Ministerstva životného prostredia SR k dispozícii. V dôsledku uvedeného sa preto domnievame, že Stavebný úrad a následne Žalovaný nedostatočne zistili skutkový stav týkajúci sa predmetných administratívnych rozhodnutí.

Podľa nášho názoru Žalovaný túto skutočnosť posúdil nesprávne, keď uviedol, že Stavba nie je závislá od na výsledku posudzovania vplyvov podľa príslušného zákona. Sme presvedčení, že Stavebný úrad mal konať podľa ustanovenia § 140c ods. 5 Stavebného zákona a územné konanie mal **prerušiť** do právoplatného ukončenia konaní podľa Zákona o posudzovaní vplyvov. Až na základe týchto podkladov mohol mať objektívne k dispozícii kompletne skutkové podklady na vydanie Územného rozhodnutia. Tento názor vyplýva priamo z uvedeného ustanovenia Stavebného zákona, nakoľko vo vzťahu k predmetu územného konania (t.j. **k územi, na ktorom má byť zhotovená Stavba**) bolo ku dňu jeho začatia už začaté a právoplatne neukončené konanie o posudzovaní vplyvov.

Na základe predloženej argumentácie má Žalobca za to, že v dôsledku nezákonného postupu Žalovaného boli Žalobcovi odňaté Ústavou SR garantované práva podľa čl. 44 a čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky.

4.3. Návrh na priznanie odkladného účinku predmetnej správnej žaloby

Podľa ustanovenia § 185 písm. a) SSP platí nasledovné: „Správny súd môže na návrh žalobcu a po vyjadrení žalovaného uznesením priznať správnej žalobe odkladný účinok, ak by okamžitým výkonom alebo inými právnymi následkami napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy hrozila závažná ujma, značná hospodárska škoda či finančná škoda, závažná ujma na životnom prostredí, prípadne iný vážny nenapraviteľný následok a priznanie odkladného účinku nie je v rozpore s verejným záujmom”.

Nezákonné vymedzenie účastníkov konania zo strany Žalovaného odňalo možnosť dotknutej verejnosti a organizáciám činným v oblasti ochrany životného prostredia, aby participovali v predmetnom konaní a hájili kolektívny záujem na ochrane životného prostredia.

Žalobca má za to, že absencia subjektov činných v oblasti ochrany životného prostredia a nezohľadnenie prebiehajúcich konaní o posúdenie vplyvov, ktoré sa v čase rozhodovania Žalobcu vykonávalo na Polyfunkčných blokoch CPR, môže spôsobiť závažnú a nezvratnú ujmu na životnom prostredí, čím je splnený predpoklad pre priznanie odkladného účinku žaloby podľa ustanovenie § 185 písm. a) SSP.

Vzhľadom na uvedené Žalobca navrhuje priznanie odkladného účinku predmetnej žaloby.

5. NARIADENIE POJEDNÁVANIA

V súlade s ustanovením § 184 ods. 1 písm. g) SSP Žalobca uvádza, že žiada nariadenie pojednávania v predmetnej veci.

6. ŽALOBNÝ NÁVRH

Tým, že Žalovaný nesprávne posúdil postavenie Žalobcu v predmetných konaniach, v dôsledku čoho bola Žalobcovi odňatá možnosť byť účastníkom správneho konania, Žalovaný porušil príslušné ustanovenia Správneho poriadku a Stavebného zákona. Vzhľadom na uvedené považujeme Územné rozhodnutie, ako aj Rozhodnutie Žalovaného za nezákonné a poškodzujúce práva Žalobcu.

6.1. Návrh na priznanie odkladného účinku správnej žalobe Žalobcu

S ohľadom na vyššie uvedené máme za to, Územné rozhodnutie, ako aj Rozhodnutie Žalovaného sú nezákonné a je potrebné ich zrušiť, ako aj že je dôvod na priznanie odkladného účinku tejto žalobe. Z uvedeného dôvodu navrhujeme, aby tunajší súd vydal nasledovné

u z n e s e n i e

„Krajský súd v Bratislave priznáva odkladný účinok správnej žalobe podanej Žalobcom proti Žalovanému vo veci preskúmania rozhodnutia Okresného úradu Bratislava, odbor výstavby a bytovej politiky, číslo záznamu OU-BA-OVBP2-2020/62972/KVJ zo dňa 19. marca 2020, ktorým bolo odmietnuté odvolanie Žalobcu a bolo potvrdené rozhodnutie

Mestskej časti Bratislava – Staré Mesto, číslo záznamu 5857/36340/2019/ST zo dňa 30. júla 2019, pričom týmto sa pozastavujú účinky rozhodnutia Okresného úradu Bratislava, odbor výstavby a bytovej politiky, číslo záznamu OU-BA-OVBP2-2020/62972/KVJ zo dňa 19. marca 2020, ktorým bolo odmietnuté odvolanie Žalobcu a bolo potvrdené rozhodnutie Mestskej časti Bratislava – Staré Mesto, číslo záznamu 5857/36340/2019/ST zo dňa 30. júla 2019, ako aj účinky rozhodnutia Mestskej časti Bratislava – Staré Mesto, číslo záznamu 5857/36340/2019/ST zo dňa 30. júla 2019, a to až do právoplatnosti rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave vo veci samej.“

6.2. Návrh na vydanie rozhodnutia vo veci samej

Na základe uvedeného sa Žalobca týmto domáha, aby súd vydal v súlade s ustanovením § 191 SSP ods. 1 písm. c), e) a g) v spojení s § 191 ods. 3 písm. a) SSP nasledovný

r o z s u d o k

„Krajský súd v Bratislave rozhodnutie Mestskej časti Bratislava – Staré Mesto, číslo záznamu 5857/36340/2019/ST zo dňa 30. júla 2019 a rozhodnutie Okresného úradu Bratislava, odbor výstavby a bytovej politiky, číslo záznamu OU-BA-OVBP2-2020/62972/KVJ zo dňa 19. marca 2020 zrušuje a vec vracia Žalovanému na ďalšie konanie.

Žalobcovi súd priznáva náhrada trov konania a trov právneho zastúpenia v rozsahu 100 %. Žalovaný je povinný do pätnástich dní od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, uhradiť Žalobcovi na účet jeho právneho zástupcu náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia, ktorých výška bude určená samostatným uznesením.“

V Bratislave, dňa XX. mája 2020

.....
Cyklokoalícia, občianske združenie,
v.z. TaylorWessing e/n/w/c advokáti s. r. o.
JUDr. Ján Lazur, LL.M., konateľ
na základe plnomocenstva